

SUMAR

- REȚEAUA ȘCOLARĂ A JUDEȚULUI
- CUI I-A PLĂCUT RECITALUL BLAGA?
- PANTELIMON

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5865

4 PAGINI — 30 BANI

VINERI 29 MARTIE 1968

PEDAGOGIA INDULGENȚEI NU ÎNTĂREȘTE DISCIPLINA

Marin Bădăleanu, de trei ori distins cu insigna de frunză al întrecerii socialiste, Tânase Boculei și Marin Vechiu lucrează în schimbul II. Iși văd de treabă ca și în restul săptămânii. Schimbul II de la uzina „Timpuri noi” din București nu reprezintă pentru el decât diferențierea în timp, căci munca nu și-o desfășoară altfel ca în prima parte a zilei. Am făcut continuat lista cu tinerii constructori, disciplinați, dacă n-am fi fost puși în fața unor „cazuri” opuse.

„Îi recunoști după mașinile „inghețate”. Sînt plimbăreții. Cel mai reprezentativ — Radu Păcherea, de mai mulți ani absolvent al școlii profesionale. I se spune „tabachera tînic”. „De mult ar fi trebuit să-și desfacem contractul de muncă. Ne-am gândit: e tînar, să-l mai ajutăm...” spune inginerul Enache Croitoru. I-am fotografiat ziua de muncă: la ora 16 strungul nu funcționa. Păcherea era dus la magazie să „ciupească” ceva filiere sau tarozi de 6. Nu-i trebuia — după ce am aflat

pentru ceea ce avea de executat în ziua aceea. Supărat că nu i s-au dat, se-ntoarce la mașină. O să se apuce de lucru, ne spunem, dar cînd întorcem privirea îl vedem plimbîndu-se prin secție, apoi stînd de vorbă la alte mașini, cu Mătache, cu Subțirică și alții. Intr-un singur loc îl găsești cu consecvență pe panoul celor care absentează nemotivat. După mai puțin de 4 ore dispăre definitiv. În urma sa a rămas o mașină desființată, fără rotor și nici o piesă lucrată.

Discuția cu maestrul principal Eugen Nițu pornește de la acest caz. Altmînd astfel că o parte din tineri pierd în medie zilnic cu plimbările și discuțiile cite 2 ore. Trebuie să stai mereu lingă ei, deși sarcina nu este aceea de pazitor, ci de organizator.

Relatarea maestrului se confirmă sub ochii noștri. Plimbările de agrement ale tinerilor Gheorghe Mătache, Gheorghe Ghenea stingheresc desfășurarea normală a procesului de producție. Risipitorii timpului de lucru nu-și fac probleme.

Am făcut o succintă compara-

ție: muncitorii sirguincioși cîștigă peste 1.500 lei. Cît ridică lunar tinerii care se plimbă? În ianuarie, de pildă, Mătache a încasat 579 lei, Victor Buligan — 548.

Citeva seri mai înainte, în jurul orei 20,30 portarul a surprins sărînd gardul uzinei un om. L-a somat și acesta n-a avut încotro. Era strungarul Constantin Nițoi. A doua zi, a fost prins un alt tînar încercînd aceeași escaladă: Gheorghe Turmăuțu. Intr-altă seară Nițoi, Ghenea și alți doi tineri au fost surprinși jucînd poker. O adevărată „gamă” de preocupări reproductive în timpul programului. Surprinde faptul că parte din ei au 19 ani și nici o meserie. Ce-au făcut oare pînă acum? Constantin Nițoi a urmat un an la Școala profesională „Vulcan”. A plecat pentru că...

„nu mi-a plăcut meseria”; 6 luni a fost șlefuit la INOX; 3 săptămîni presator la U.C.R., acum a venit să se califice la locul de muncă; Ghenea Gheorghe „a făcut de toate” (expresia îi aparține). Despre timpul pe care-l pierde are o concepție cu totul aparte. „Dacă aș sta 8 ore la strung mi s-ar face lehamite de meserie”. Am ales două exemple intrucît biografia acestor tineri se-nișnește într-un loc comun: viziunea răsturnată asupra locului muncii în viața lor. Ei se asemănă și din alte puncte de vedere. Ambii locuiesc în familie, la București, gîsînd de preocupări reproductive în timpul programului. Surprinde aici foarte mult „înțelegerea”. Tatăl lui Ghenea este mecanic, al lui Nițoi șef al unei depozit. Mamă lui Păcherea este educatoare.

L. POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN LOCUL EXPLICAȚIILOR ȘI JUSTIFICĂRIILOR

CONSUMATORII AȘTEAPTĂ LEGUMELE

Apariția trifundalelor anunșă că primăvara este aproape. Legumele în cantități îndestulătoare și sortimente variate. Furturile și furturile după un vechi obicei, oferă... ni se dau și la Uniunea județeană de stiluri și genuri. În cazul cîntecului de masă, de mai adăuga, după părerea mea, o condiție esențială (largă accesibilitate) precum și o menire (capacitatea de a mobiliza); sînt în fond, treptele calitative, care duc — în sensul cel mai uman cu putință — la îndrăgirea acestuia. De aceea, a vorbi despre cîntecul de masă înseamnă a porni de la un orizont vast de înțelegere, implicînd (fast paradoxal, poate) câteva noțiuni foarte precise.

— Pentru culturile legumicole din prima urgență — ne spunea inginerul Stoian Spiridon, de la Direcția agricolă a Județului Ilfov — trebuie să mergem în general (rețineți, cu-cîntul salvator, în general) bine.

(Continuare în pag. a III-a)

Victorie! Am terminat însămînșările la culturile din prima urgență

ECOURI „PROCESUL UNUI ROMAN SENTIMENTAL”

La redacție au sosit numeroase scrisori pe marginea anchetei „PROCESUL UNUI ROMAN SENTIMENTAL” publicată la începutul acestei luni în ziarul nostru. Faptele reprobabile ale eroilor acestui „roman sentimental” au sîrînit reacții de dezaprobare unanimă în rîndul cititorilor, care, prin cuvinte, uneori dure, izvorite din indignarea lor sinceră, condamnă cinismul în dragoste, nerespectarea purității sentimentelor, transformarea lor în marfă, nesocotirea obligațiilor sociale și morale proprii relațiilor pe care le cultivă societatea noastră.

„Consider faptele celor doi „eroi” ca fiind foarte grave și ireparabile, acte de încălcare a moralei noastre socialiste — ne scrie cititoarea SILAGHI PAULA din satul Dermişoara, Județul Bihor. Dacă ar mai fi avut o fărîmă de conștiință, un moment de luciditate, dacă s-ar fi gândit o singură clipă la greutatea răspunderii sportive nemăsurat de existența celor trei copii și a

soției sale cu care a conviețuit peste 20 ani nu s-ar fi aruncat în vîntoarea „adevărata iubiri” sau ar fi renunțat pe parcurs, înțelegîndu-și cumplita greșală. Cît privește pe „eroină” mă întreb cum a acceptat ea oare „iubirea” unui bărbat care, tată a trei copii, și-a uitat îndatoririle pe care le încumbră casa? Sînt cu atît mai indignată cu cît tînăra este de vîrsta mea, vîrsta la care majoritatea covîrșitoare a tinerilor muncește cu abnegație, conștiinței de misiunea pe care o au în de-

„Sînt și eu mamă a doi copii, ne scrie GICA BOGZA din Sighișoara, și sînt convinsă că o femeie, indiferent de vîrstă, dacă are în ea un dram de omenie, dacă se respectă și-i respectă pe cei din jur nu poate ajunge la asemenea fapte josnice. Asemenea indivizi care nu au nimic comun cu demnitatea și responsabilitatea omului merită opoziția noastră și pedeapsa exemplară.”

O parte din cititorii au „reconstituit” procesul pentru a-i pătrunde „circumstanțele”. A-i descoperii „circumstanțele”. Nu există „circumstanțe” scriu ei, orice toleranță nu face decît să ne condamnă la complicitate, indiferent în care formă s-ar manifesta ea.

„Față de cei doi eroi nu poți avea, oricît te-ai strădui să-i înțelegi, decît o totală și profundă dezaprobare, ne scrie elevul LEONTE VASILE din Galați. În numele cărei morale, căror sentimente a căutat Maria G. să ajungă fericită? Drama soției lui Ion U. poate avea un echivalent

(Continuare în pag. a II-a)

„A ASCULTA” „A ÎNVĂȚA” ȘI „A FI TU ÎNSUȚI”

Oricît de dragi ne-ar fi, copiii și tinerii nu sînt — din fericire — nici îngeri, nici spiriduși. Ei sînt ființe vii, cu propria lor structură, cu propria lor capacitate de înțelegere, cu propriile lor năzuințe. În măsura în care ne sînt dragi, fie pentru că sînt ai noștri, fie pentru că sînt ai poporului nostru, trebuie să ne preocupăm permanent și clarvizi de formarea lor și, totodată, de asigurarea lor psihic în lume și de bucuria lor de a trăi în viață.

acad. Em. Condurachi

Increderea în „sfaturile” lor va sălăși. Marea problemă a „ascultării” este precedată deci de aceea de încrederea în valoarea judecării părinților. Literatura, ca și viața, sînt pline de exemple, adeseori dramatice, de neîncredere a copiilor în judecata părinților. Afectivitatea ce îi leagă pe unii de alții, fără să dispară, sălășteie nu o dată din această cauză.

Grav este și cazul D-lui Goe. Eroul schițelor lui Caragiale, continuă să trăiască încă printre noi. El și-a schimbat haina, dar nu și năravul. Nu o dată unii directori de școli medii se plîng de tinerii odrasle ale unor oameni prea ocupați și prea încrezători în virtuțile înnașcute ale copiilor lor. „Un anumit mod de a fi tratată în familie, de obicei caracterizat prin supra-abundența îndeplinire a tuturor dorințelor, ne spunea unul dintre acești profesori și directori de liceu, deschide calea tuturor excentricităților și falselor „ierarhii”.

Din fericire, marea majoritate a copiilor noștri cresc în condiții sănătoase, încît problema „ascultării” și învățării se pune în condițiile sale complexe, dar normale. Înainte de toate, exemplul personal al părinților și al profesorilor constituie cheia respectului celor tineri pentru a înțelege și urma toate sfaturile bune.

Dincolo de acest respect și de această încredere, fie ele cît de justificate, intervine însă un fapt pe care puțini părinți pot sau sînt dispuși să-l înțeleagă. Lucrurile nu stau pe loc în lume. Trebuie repetat adevărul, devenit banal, că în sec. XX multe lucruri s-au transformat uluito-

de repede. Atît de repede încît, cu foarte rare excepții, oamenii nu pot aprecia decît foarte aproximativ ce schimbări se produc în mîntia și în concepția generațiilor tinere despre lume și viață. Apare deci între cele două generații, fără voia nimănui, un decalaj psihologic, în care „ascultarea” își găsește tot mai puțin loc. Greșesc părinții, greșesc și profesorii ce nu tin seama de acest fenomen inevitabil. În anumite cazuri, acest decalaj psihologic, accentuat de toate năzuințele neîndeplinite, de toate lipsurile reale sau imaginare de care suferă tinerii, poate lua chiar anamite proporții. Climatul muncii proprii societății socialiste, grija pentru pregătirea noilor generații și a locului lor de muncă limitează, în rîndurile tineretului nostru, proporțiile acestui decalaj, ce a luat în generații anterioare caracter de-a dreptul dramatic. Taxele prohibitive la școlile mai înalte, lipsa de perspectivă, somajul tineretului de toate vîrstele și de toate gradele din aceste țări, explică în bună măsură apariția în unele grupuri de tineri cu păreri netesălate și barba neîngrijită, grupuri a căror trăsătură comună o constituie negarea anarhică a tuturor regulilor sociale.

În limitele evoluției grăbite a societății, există deci în chip firesc un decalaj între generații și el se traduce uneori printr-un non-conformism. A-l înțelege cauzele, a nu-i nega a priori orice justificare, iată prima cale a restabilirii echilibrului între experiență, devenită uneori rutină, a generației învătate și a tinerilor și elanului, uneori excesiv, și non-conformismului, uneori de paradă, ale noilor generații. Acestea sînt limitele „ascultării” ce nu trebuie să devină niciodată conformism, dacă nu vrem să păstrăm în viață cel mai bun, propriu tineretului, germele elanului, al dăruirii de sine, al sentimentului de dreptate, adeseori sălbat în viața de toate zilele a celor mai vîrstnici.

Am stăruit poate prea mult asupra primului capitol — „a asculta” — lăsaînd un loc poate prea mic celui de al doilea termen al ecuației noastre: „a învăța”. Departate de a fi ușor, această a doua problemă are totuși o soluție sigură și rezolvabilă. Și aici trebuie însă să subliniem un fapt: copiii și tinerii își dau mai multă osteneală să învețe de la acei profesori care dau dovadă de interes nu numai pentru disciplina lor, dar și de înțelegere și simpatie omenească pentru elevii lor. Cele două componente ale artei de a fi profesor — și de a obține deci rezultate bune în această complexă problemă a transmiterii și asimilării cunoștințelor — au fost adeseori puse în lumină, ca să mai fie nevoite de a străluci și de astă dată asupra lor. Cel

(Continuare în pag. a III-a)

Visitînd în adolescență secția cazangerie a Uzinei „Grivița Roșie” tînarul Gheorghe Paraschiv a îndrăgit meseria de cazangiu. Și iată că acum, după absolvirea școlii profesionale, l-am întâlnit pe tînarul Paraschiv la locul de muncă — cazangeria uzinei pe care tînarul a vizitat-o. Șeful de partidă și secretarul U.T.C. au pentru el numai cuvinte de laudă. Deși lucrează numai de nouă luni, tînarul muncitor se achită conștiincios de sarcini și este dornic să acumuleze cît mai multe cunoștințe profesionale.

Foto și text: O. PLECAN

Destinul cîntecului de masă Spiritul secolului

ANCHETA NOASTRĂ Lucian Grigorovici

Creația muzicală presupune, în general, cîteva coordonate elementare — de la conținutul emoțional și rafinamentul elaborării structurale, pînă la varietatea de stiluri și genuri. În cazul cîntecului de masă, de mai adăuga, după părerea mea, o condiție esențială (largă accesibilitate) precum și o menire (capacitatea de a mobiliza); sînt în fond, treptele calitative, care duc — în sensul cel mai uman cu putință — la îndrăgirea acestuia. De aceea, a vorbi despre cîntecul de masă înseamnă a porni de la un orizont vast de înțelegere, implicînd (fast paradoxal, poate) câteva noțiuni foarte precise.

În primul rînd, cîntecul de masă nu este o apariție a secolului nostru; el există de cînd există mase de oameni cu aspirații și revendicări, cu bucurii și necazuri, cu izbăni și înfrîngerii. Să pornim de la înțelegerea că muzica însăși este un fenomen de masă, și să restringem treptat sfera națională pînă la specificul care ne interesează în această dezbatere.

Cu spiritul său pătrunzător, Engels deslușește unele trăsături semnificative în muzica lui J.S. Bach, atunci cînd consideră coralul protestant drept marșelează a revoltei frănești din Germania renascentistă. În acest sens, gîndul ne poate purta înapoi la odele unui Pindar, de pildă, la cîntecul jocurilor olimpice ale Eladei, cînd războaiele — contrar dictonului — trebuiau să

PRIMĂVARA NU ARE APROBARE!

Un lucru e cert: calendarul arată că ne aflăm în ziua de 29 martie, ghiocelii au apărut, au și dispărut, în pădure, vioarele, brîndușele, violetele și-au deschis petalele, mai mult chiar, soarele dogorește din piar. Deci, în concluzie, a sosit primăvara. De unde a venit, nu știu, de pe deal (vezi Topiceanu), din luncă (vezi Alecsandri), dar e prezentă printre noi cu soare, flori și zumzet de albine. Și totuși, primăvara, primăvara pe care o așteptăm de la sfîrșitul toamnei trecute, nu are aprobare. Căci, vedeți dumneavoastră, chiar și frumoasa primăvară ca să fie printre noi are nevoie de o hirtie cu o parafă, cu o semnătură a nu știu căruia director care nu s-a trezit încă din molcoamele zile de iarnă.

Era o duminică cu ațita soare de nu încăpea în pădurea inumgurită de la Pustnicul. După o plimbare de neuitat, un suc, o bere și de ce nu și o friptură ar fi fost bine venite. Dar restaurantul e închis. Era însă deschis un fel de bufet (să-i zicem mai bine o jălnică „bombă”) unde nu puteai nici să-ți dai sufletul dar să-ți i-țagi. Aici, în 15 minute un biet ospătar, a-bia a reușit să-și cântărească 200 g sumcă (altceva nici nu era). Avea însă un argument: „Ce vrei, tovarăși, sînt și eu un biet suflet”! L-am întrebat pe el de ce nu e deschis restaurantul din pădure. „Dar ce credeți dumneavoastră că se poate deschide așa”, oricum. „Avea dreptate. Dacă nu există hirtie, sîntina circulară, semnata de directorul T.A.P.L.-ului nu se poate.

Să nu mai vorbim că la ora actuală în București s-au deschis doar cîteva grădini de vară. Motivul e GH. NEAGU

(Continuare în pag. a III-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

INFORMAȚII • INFORMAȚII

Dr. Bruno Pittermann, membru al conducerii Partidului Socialist din Austria, șeful Grupului parlamentar al socialistilor austrieci, președintele Internaționalei socialiste care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a părăsit joi dimineața Capitala, îndreptându-se spre patrie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost condus de Ion Pas, președintele I.R.R.C.S., și de alți membri ai conducerii institutului, precum și de dr. Johann Manz, ambasadorul Austriei la București.

Delegația guvernamentală a Republicii Algerine Democratice și Populare, condusă de Belaid Abdesslam, ministrul industriei și energiei a vizitat joi dimineața Uzinele de tractoare și Uzinele de autocamioane din Brașov. În cursul aceleiași zile oaspeții au vizitat stațiunea turistică internațională „Poiana Brașov”.

La amiază ministrul petrolului, Alexandru Boabă, a oferit în cinstea oaspeților, un prinz la Restaurantul Hotelului sporturilor din Poiana.

În vizita făcută la Brașov, membrii delegației au fost însoțiți de Alexandru Albescu, adjunct al ministrului Comerțului exterior.

Muzeul de Istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România și Societatea de științe istorice, a organizat joi după-amiază în sala de festivități a muzeului o conferință consacrată împlinirii a 120 de ani de la revoluția burgheză-democratică din Moldova, Țara Românească și Transilvania.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Petre Condușteanu, șeful Grupului de studenți de științe istorice. Președintele Societății de științe istorice, Prof. univ. Vasile Maciu, membru corespondent al Academiei a conferențiat despre revoluția burgheză-democratică de la 1848 din țările române. Au participat cercetători de la Institutul de științe istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., de la Institutul de istorie „Nicolae Iorga” al Academiei, cadre didactice de la Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu”, de la Academia Militară Generală, Universitatea București.

Cu prilejul împlinirii a 120 de ani de la evenimentele din 1848, Leonid Boicu, cercetător științific la Filiala din Iași a Academiei, a susținut joi după-amiază, la Casa armatei din Iași, expunerea intitulată „Fiile memorabile din cronică anului 1848”.

(Agorpres)

A APĂRUT: „LUPTA DE CLASĂ”

Nr. 3. Seria a V-a Anul XLVIII Martie 1968

organ teoretic și politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Din sumar: O nouă etapă în activitatea organelor de partid și de stat; DAMIAN HUREZEANU: 75 de ani de la crearea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România; EMILIAN NUCESCU: Legislația și cerințele vieții sociale; FLORIN BURTAȘ: Valoarea și prețul în economia socialistă; RADU MĂNESCU: Considerații asupra unor probleme ale circulației bănești în economia românească; IOAN LUPU, IOAN OLTEANU, MIHAI BUZEAG, NICOLAE BRINZA: Cu privire la cheltuielile neproductive; ȘTEFAN VOICU: Introducere la valorificarea operelor sociologice a lui Dobrogeanu-Gherea; OVIDIU TRĂȘNEA: Probleme actuale ale științei politice; PETRE CRISTEA: Influența progresului tehnico-scientific și mobilității profesionale a muncitorilor; DEZBATEREA PROIECTULUI DE TEMATICĂ A CURSULUI DE SOCIALISM ȘTIINȚIFIC.

La cabañă, în Munții Gutinului

„A ASCULTA”

(Urmare din pag. 1)

mult am adăuga faptul că fără înțelegerea adevărată pe care o parte, a obișnuințelor individuale de a munci în chip individual și consecvent, pe de altă parte, aceste bune rezultate nu vor putea fi consolidate.

Pe lângă necesitatea învățării, fără de care lumea noastră n-ar fi putut realiza progresele uriașe la care realizăm cu toții, nu odată uluiri, trebuie să mai subliniem un fapt de care tinerii nu sînt totuși îndejunși de convingeri sau de care nu tîm totdeauna îndejunși seama. Ori, cît de încercate ar fi programele de învățămînt, cu o muncă perseverentă de fiecare zi, ele pot fi satisfăcute.

Trei-patru ore pe zi, dedicate regulat învățămîntului pot învinge cele mai mari dificultăți. Mai mult decît atât: lecțiile sistematice și consecvente duc la cel mai pretut rezultat și anume la crearea necesității proprii de lectură, la acea sete de cunoaștere, pentru care munca intelectuală nu este numai un efort, ci și o înălțare a sufletului.

În ultimă analiză consecințele se vor face simțite și în privința scopului final al educației: formarea personalității umane, atitudinea sinceră față de tine însuși și față de restul societății. Încrederea și lipsa de încredere în judecata și în exemplul celor mai mari, ce înțovărășeste uneori copilăria și adolescența, lupta de opinii, caracteristica firească și necesară tineretului, a cărei sevă viguroasă poate fi bine sau prost canalizată, sentimentul mîndriei personale față de ceilalți semen

ai tăi, față de muncă și față de societate, toate aceste elemente pot defini locul unui viitor om și cetățean, apar și se consolidează de-a lungul unui lung proces educativ, în care „a asculta” și „a învăța” constituie nu forme rigide, ci cale, cea mai largă și sinuoasă, ce trebuie însă clar și consecvent urmată. Solicitățile, ce nu pot lipsi, trebuie însoțite de exemplul personal, de sentimentul răspunderii din partea celor ce participă la acest proces educativ, și de o discretă afecțiune, fără de care tot acest efort își pierde din eficacitate. Ea e cu atît mai necesară cît tîm seama — și nu putem ignora acest lucru — de diversitatea psihologică a copiilor și tinerilor, de condițiile diverse în care ei au trăit și trăiesc, de gradul deosebit al capacității de înțelegere și de asimilare. „A asculta” și „a învăța” este deci rezultatul unui proces complex, nu o dată subestimată de cei dinți care ar trebui să fie și cei mai sensibili la buna sau rău desfășurare. Mă gîndesc în primul rînd, la părinți, în al doilea rînd la profesori și de-abia în al treilea rînd la tineri. Din nefericire pagubele le vor plăti în primul rînd aceștia din urmă și ei trebuie să se gîndească la diversele secvențe ale unui sistem greșit înțeles și rău aplicat. Nu trebuie pierdută însă nici o prilej spre a li se explica tinerilor, convingător și cu afecțiune, că este în interesul lor, al rostului lor și al înțelegerii lor personale să se înarmeze cu cel mai bun instrument de lucru pentru a-și asigura în lume și în viață un loc

pe măsura efortului și capacității. „A asculta” și „a învăța” trebuie să-și capete în mîntea și în capacitatea lor de înțelegere și dăruire acea semnificație în care sentimentul datoriei față de societate merge mîna în mîna cu dorința, legitîmă, a propriilor sale perfecționări.

La capătul acestor considerații ce se adresează în egală măsură celor care contribuie la procesul educativ — părinți și profesori — ca și tinerilor, de a căror formare sîntem preocupați cu toții, să-mi fie îngăduit să adaug cîteva observații, ce se adresează poate mai mult celor dinți decît celor din urmă.

Mulți părinți și chiar dascăli cred că după ce au făcut o anumită învățare lor „asculte” și să „învete” pentru a obține cele mai bune și sigure rezultate. Există din acest punct de vedere, cel puțin pe plan teoretic, o mare parte de adevăr, verificabilă prin experiență. În această concepție. De are însă și o parte mai puțin binefăcătoare, cel puțin în perspectiva dezvoltării viitoare a copilului sau tînrului dispus să „asculte” și să „învete” oricînd, oricum, oriunde. De cele mai multe ori, de asemenea copil sau adolescent nu va ajunge să fie „ei însuși”, adică o ființă cu proprie personalitate, cu propriile vederi, o ființă aparținînd adevărat unei noi generații. Există din acest punct de vedere primejdia înăbușirii unei mai bune, tinere și plină de sevă, de arborele prea stufoș, ce-l stă în preajmă. Am avut printre colegii mei de liceu la Iași, doi tineri foarte studioși, deosebit de corecți, înzestrați cu talenți. Aveau un singur defect, nu erau noi ceilalți rădăcini adesea, măcar pe la spate. Cel doi colegi ai noștri, fiii rectorului Universității din Iași, aveau o singură unitate de măsură și valori: „tata a spus așa”. „tata crede așa”. După ce făcuseră o lucrare explică așa” etc. Amîndoi au trecut conștiința prin universitate și au făcut și continuă să-și facă datoria lor la locul de muncă, pe care îl ocupă. Și atît! Se va spune: nu-l oare de ajuns? E, desigur, de ajuns într-un sens, dar e departe de a fi de ajuns în altul. Cel doi colegi ai noștri n-au ajuns în fond niciodată să fie „ei însuși”, ci, în cazul cel mai bun, au „învățat a asculta”. Și încă, din ferice, părinții lor erau om serios, cu mult simț și o mare pondere. Ce se întîmplă însă — și cazul e frecvent — cînd părinții, ei însuși, nu sînt la înălțimea răspunderii lor?

Tată, deci, că problema este mai complicată, dacă nu pierdem din vedere tîna finală a învățămîntului și educației, și anume formarea unui om întreg, cu propria sa personalitate, cu propria sa răspundere, cu propriile sale năzuințe, care sînt și trebuie să fie acelea ale generației sale.

CERCUL LA TINIȘTILOR

Viața școlară ne oferă posibilități variate de a folosi timpul disponibil. Una dintre cele mai îndrăgite de elevi o constituie cercurile pe obiecte. Și eu fac parte dintr-un cerc de elevi — cercul de latină. Acest cerc, deși cel mai vîrstnic prin conținutul preocupărilor sale, fiindcă cercetează cultura milenară care a constituit modelul și sursa de inspirație în dezvoltarea culturii universale, este cel mai tînar din școala noastră. Actul său de naștere a fost înregistrat în 1968, în anul școlar 1967-68, cînd cercul nostru, elevii, conduși de tovarășa profesora Veronica Nicol Gheorghiu, lucrează după preferințe, cercetînd diferite domenii ale culturii antice. Numeroși elevi sînt interesați de influența artei antice asupra literaturii, picturii, sculpturii, arhitecturii, muzicii contemporane, iar alții pun în scenă piese ale teatrului antic.

Cu ajutorul bibliografiei care se recomandă în cerc, încep o minuțioasă activitate de cercetare și informare științifică. Elevii sînt ajutați astfel să descopere minunatele valori ascunse în cărți, muzee, expoziții de artă sau în concertele de muzică cultă. Bucuria descoperirilor pe care le facem ne-a provocat dorința de a comunica și prietenilor noștri, elevi care nu fac parte din cercul de latină, cîi ceva din cele învățate de noi. Și astfel, la sfîrșitul trimestrului al II-lea, cercul nostru a invitat la o seară cultural-artistică pe toți elevii din liceu, care doresc să-și compieteze cunoștințele de cultură generală.

Frumoasa sală de festivități a liceului nostru îmbracăse halatul de sărbătoare a vremii lui Euripide. Membrii cercului, într-o febrilă pregătire, făceau ultimele retrăgiri. Rodica Filo-reanu din clasa a XI-a H mai revedea o dată numele marilor scriitori. Corneliu Mezdrea din

cl. a XI-a H, revedea, încă o dată, textul poeziei lui Mihai Eminescu: „Ode în metru antic”. Cristina Petrescu și Luminița Munteanu din cl. a XI-a G își încercau aripile cu care se pregătiau să întreprindă un zbor imaginat pe aripa întinsă a culturii germane, franceze și engleze, inspirate din antichitatea clasică. Cătălina Dimboiu din cl. a IX-a A verifică discul cu uvertura lui Beethoven — „Coriolan”.

La orele 19 ne-au sosit invitații — tovarășii directorilor, profesorii, părinții și mulți elevi. Membrii „Gaudamus” au prezentat o vestit tuturor înțelegerea programului. Prin fața microfonului s-au perindat cu emoție tinerii „oratori”. Era pentru prima dată în viața lor încercarea de a vorbi liber în fața unui public numeros.

Eleva Ionescu Amza Carmen din cl. a X-a G a prezentat, în continuare, fragmentul de teatru antic pregătit pentru partea a II-a a programului. Eugenia Mîrcu din cl. a X-a G, a adus în scenă pe Casandra, Talithybius, grav și amenințător, l-a interpretat Mircea Trofin din cl. a IX-a D, iar corul de troiene a fost reprezentat de Marilena Heridon din cl. a XI-a F. Nica Silvia, Magdalena Constantin și Florica Mîndreanu din cl. a X-a G.

Mesajul piesei „Troienele” de Euripide s-a dovedit încă o dată a fi un puternic „memento” al dureroasei atmosfere de război cu întregul ei cortegiu de suferințe umane. Inițiativa cercului de a oferi acest program cultural-artistic a fost răsplătită cu meritate aplauze și felicitări, iar folosul nostru, al elevilor, a fost cu mult mai mare — o bogată contribuție la cultura noastră generală.

TROFIN ANA cl. a X-a G, Ilicu I. L. Caragiale — responsabili cercului de latină

PE SCURT

Dumitru Nicolae a fost sancționat

Aseară, Comisia Centrală de disciplină a F.R.F. a luat în discuție actul de îndisciplină sportivă săvîrșit de Dumitru Nicolae asupra lui Ion Ionescu în recentul meci Steaua-Rapid. Comisia a hotărît suspendarea jucătorului de la Steaua pe timp de patru etape.

În prima zi a turneului internațional de polo pe apă de la Cluj, echipa României a înfrînt selecționata de tineret a Iugoslaviei. Victoria a revenit sportivilor români cu scorul de 7-4. În cel de al doilea meci, R. D. Germania a învins Ungaria cu 6-5.

Selecționata de box (tineret) a țării noastre își continuă cu înnoastre pregătirile în vederea meciului tur cu selecționata Italiei din „Cupa Europei”. Tinerii pugliști români vor pleca la începutul lunii aprilie în R.F. a Germaniei pentru două meciuri. Din lotul selecționabililor fac parte, printre alții, M. Lumezeanu, M. Nicolau, P. Nedelcea, P. Dobrescu, C. Cutoș, Gh. Ene, V. Silberman, Al. Năstac, I. Sănătescu etc.

Simbătă, la Galați are loc o interesantă reuniune de box în cadrul căreia vor evolua și membrii lotului olimpic și republican. Cu acest prilej, se vor desfășura și două meciuri pentru cîntura „Sportul”. La categoria semigrea, Ion Monea va lupta cu M. Constantinescu, iar la categoria mușcă C. Gruiescu va primi replica lui Al. Dumbrăv.

La 2 aprilie, la Constanța, I. Dinu își va pune în joc cîntura „Sportul” în fața lui V. Antoniu, iar Gh. Chivăr va avea ca adversar pe șalangerul său Ion Olteanu.

Spiritul secolului

(Urmare din pag. 1)

peră unora cu generozitate lipsurilor exigente profesionale.

Dar deficiențele calitative nu trebuie să devină un sistem, care, „scuză” care constituie cîntura boala copilariei în cîntecul de masă. O greșită și, mai ales, limitată înțelegere a genului duce — pe lângă neglijarea coordonatelor generale ale muzicii — și la atrofierea menirii specifice cîntecului de masă. Se ajunge la șablon (marșurile păreau să fie un cal de bătaie preferat), la faclă, la un vacuum emoțional. Nimic mai trist decît un gen muzical care trăiește prin simpla etichetă, ca un „rău necesar” pe care compozitorii îl abordează fiindcă nu se poate altfel, iar cei cărora li se adresează (sau ar trebui să li se adreseze) îl ocolesc ori de cîte ori au prilejul.

Ce îndărmînte s-ar putea trage din această sumară „restrîngere” a sferelor, de la orizontul larg la datele esențiale (și caracteristice totodată) ale epocii noastre? În primul rînd o reconsiderare a factorului calitativ — înțelegînd prin calitate atît tematica genului cît și felul în care este prezentată. Am merge poate mai departe afirmînd că nici n-ar trebui să existe un „gen al genului” în strictul sens al cuvîntului. Sau cel puțin atît de largînt încît să cuprindă o varietate cît mai mare. Cît privește cantitatea, aceasta este o chestiune pur temperamentală a fiecărui autor. Nu mai trăim în timpurile patetice ale unui Eliade Rădulescu — și în nici un caz nu mai

merge „orice”! Iar „întrecerile” cantitative capătă aici, în domeniul cîntecului de masă, semnificația unei îndatoriri formaliste în care — chiar dacă autorul cîștigă — pierde în mod cert cîntecul de masă.

Despre tematică ar fi multe de spus. Vigoarea cîntecului de masă constă în aceea de a rezuma, de a sintetiza în cîteva trăsături decenii și secole de istorie; lucru valabil chiar și în concepția „largă” a genului, acceptîndu-se în care „Păpușile maestrului Pedro” de De Falla sau „Tripticul de lieduri al lui Ravel reprezintă creații cu mare priză la public, și în care accentele vechiului cîntec truver și-au găsit o interesantă formulare contemporană.

Fără a deveni istoricizant, tematica este strîns legată de această SINTEZĂ a timpului. Mai ales pe pînăntul românesc, unde istoria se scrie atît de des în aceleasi locuri unde s-a mai scris. Dobrogea luptelor lui Mircea a devenit Dobrogea nouă, stejarul de la Borzești privește — din depărtări de veac — peisajul industrial de astăzi, în timp ce sărbătorirea multiseculară a Curții de Argeș este și sărbătorirea noului sistem hidroenergetic. Sint apropiere dincolo de timp, care se cer făcute așa cum trebuie. Imaginea istorică a unei națiuni nu poate fi sesizată prin fațete unilaterale — ne-o învățat poate cel mai bine cîntecul popular cu subtile sale evocări.

Revenind acum la suma pseudo-statistică a creației. Sint compozitori mai fecunzi, la care calitatea se mentine la un nivel neabătut — ca de pildă la Ion Chi-

„VĂ PRICEPEȚI LA FOTBAL?”

Concursul „Științei tineretului” pentru returnul campionatului național

Intrucît ultima dată pînă la care se mai poate intra în concurs este 30 martie — dată ce trebuie să figureze pe picul expedit — reproducem pentru ultima oară cele 3 întrebări generale la care răspunsurile trebuie să fie expediate cel mai tîrziu sîmbătă 30 martie împreună cu couponul „A” și cu răspunsurile la întrebările și couponul etapei a IV-a

1. NUMIȚI ÎN ORDINE ECHEPELE CE SE VOR CLASA PE PRIMELE TREI LOCURI LA SFÎRȘITUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI A.
2. CE JUCĂTORI VOR OCUPA PRIMELE TREI LOCURI ÎN CLASAMENTUL GOLGETERILOR DIVIZIEI A?
3. INDICAȚI OCUPANȚELE PRIMELOR DOUĂ LOCURI DIN CELE DOUĂ SERII ALE DIVIZIEI B.

Pentru răspunsuri exacte la fiecare dintre cele 3 întrebări, așa cum am mai anunțat, participanților li se vor acorda, la sfîrșitul campionatului, cîte 100 de puncte.

CUPON DE PARTICIPARE A pentru întrebările generale

CUPON DE PARTICIPARE Nr. 4 ETAPA DIN 31 MARTIE

Start în finalele campionatelor școlare

Primăvara și-a intrat, legitim, în toate drepturile. Elevii, aflîndu-se în vacanță, dedică zilele frumoase, însorite — sportului. În această perioadă, se desfășoară campionatele republicane școlare. În marile și pasionantele întreceri sînt antrenămîntul de elevi. Iată, de altfel, calendarul competițional.

Timp de trei zile (29-31 martie) pe prilejul de la Brașov se vor întrece, în cadrul finalei pe țară, elevii școlii. Baschetbalistii își dispută înfrîntarea, tot în finală și tot la Brașov, între

zona la volei — 3-4 aprilie la Oradea și fotbal, 4-5 aprilie la Bacău și 12-14 aprilie la Giurgiu. Finala la volei se va desfășura la Deva între 26-28 aprilie, iar la fotbal, finala va avea loc între 4-6 mai la Giurgiu. Inspectoratele de învățămînt, organele județene ale U.T.C. precum și cele sportive, au datoria să asigure toate condițiile pentru ca întrecerile școlare, să reunească la start cît mai mulți elevi, să se bucure de adevărata tineretului și, implicit, de succesul scontat.

rescu — și sînt înfrînt alții (ca Anatol Vieru, Teodor Bratu, Hilda Jereea sau Radu Paladi) care înțeleg și-și concentrează, în lucrări mai puține, un întreg univers de simțiri; din nou, chestiune de temperament.

Unii scriu mai pretențios atunci cînd abordează genul — adevărată lărgire a acestuia. În sensul celor arătate; astfel ne stau măturate cantelele cu caracter imitativ ale unora Mihail Jora, Sabîn Drăgoi, Mihail Andricu. Putem vorbi de o creație pentru mase, extinsă în domeniul muzicii de concert. Tot astfel, precum și prin intermediul odel (ca de exemplu la Cornel Țăranu, Miryvan Marbă, Liviu Glosănu sau Doru Potovici) cîntecul de masă capătă un puternic rol educativ în formarea muzicală.

As consideră, pe de altă parte, greșită părerea desorți acreditată, cum că suflul liric n-ar prea servi cîntecului de masă. Este o părere care își are originea tot în cîntecul rigid pe care-l fixase o practică de tratare a genului; din nou, calul de bătaie al simplității convingătoare. Din contră, cine nu s-ar apropia de un cîntec cu caracter liric, scris cu mestesug — așa cita doar „Cîntec de seară” al lui Sergiu Sarchizov sau „Cîntec de pădure” de Laurentiu Profeta.

În sfîrșit — în seria marilor „extinderi” ale genului — nu pot fi trecuți cu vederea compozitorii care au înțeles să includă în lucrările lor de mare respirație simfonică sau operistică, admirabile pagini de cîntec de masă. Așa sînt oratoriele și lucrările scenice ale lui Gheorghe Dumitrescu (de la „Tudor Vladimirescu” și „Răscula” pînă la „Ion Vodă”) precum și „Cantația anilor lumina” în care Anatol Vieru include, cu alte mijloace compozitice, cîntecul său devenit popular „Țară scumpă, să trăiești”. Poate că tocmai în asta constă accesibilitatea cantatei de concert. Am putut con-

sta, în definitiv (cu mulți ani în urmă), cum cîntecul liric s-a transformat, în viața enesăiană, într-o veritabilă odă cu caracter evocator — să luăm doar „Rapsodia a II-a”. Și cine nu cunoaște oare rafinatele transfigurări pe care le include popularul „Deșteaptă-te române” în baletul „Demoaștea Măriaș” de Mihail Jora.

Totul demonstrează domeniul cu mult mai larg pe care se poate situa cîntecul de masă; dar totodată și greșala de a fi strîns în chingile unei manifestări-șablon. El răzbate din marile capodopere ale muzicii universale, în ciuda încercărilor de a-l restrînge la un timp limitat. În fine, nu există epocă a istoriei care să nu-și fi cunoscut într-un fel sau altul, deși ne mulțumim deseori cu consolare că s-a născut altădată.

Dar, cu aceasta, discuția este departe de a se fi încheiat — așa spune că nici n-a început încă bine și am certitudinea că într-o suită de opinii va reuși să sublinieze valorile și nonvalorile cîntecului de masă, cerințele pe care le pune în fața creatorilor maselo.

aducțiunea apei stau nefolosite deoarece sînt pline cu pămînt! În acești timp, varza plantată stă de trei zile neacoperită cu folii de polietilenă și pe timpul nopții pentru că tunetele raportate ca fiind executate, practic nu există decît pe cîteva metri pătrați.

Atrage atenția faptul că, în județul Ilfov din 1900 hectare planificate pentru ceapă, sînt încă nelămurite 400 hectare, iar pentru usturoi, în depozitele Agrosemului nu există sîmînță nici pentru 50 la sută din suprafața prevăzută.

Consumatorii așteaptă legumele

(Urmare din pag. 1)

— Pentru legume, întindește dinșul, s-a „bătut mult moneda”. Însămînțările, plantatul și repicatul s-au făcut la timp și continuă pentru acele culturi a căror perioadă optimă de însămînțare este în aceste zile.

— Ceapa, leguma care continuă să fie problema numărul unu, va fi asigurată? — Aici, o drept, trebuie să sînt puștin (din nou apare cuvîntul salvator) înzîntate. Unele greutăți se datorează faptului că o parte din cooperativate, neavînd experiență în cultivaerea ei în sistem ceaclama, sau cam ferit să o însămînțeze. Noi am trimis a cura instructorii noștri în teren să impulsioneze lucrările.

— Dar, sînt unități care nu au avut nici cantități suficiente de sîmînță...

— Aveți dreptate și acesta este un motto (se putea să nu mai apară unul?) Noi am căutat să-l înălțăm. Cu ajutorul Consiliului Superior al Agriculturii am descoperit (în sfîrșit! n.r.) în aceste zile oreo 400 kg de sîmînță (suficiente pentru însămînțarea a 100 hectare) prin unele depozite ale Agrosemului.

În timp ce justificările și scuzele apar una după alta, parcă ar fi trase la saptoagraf, mîsurile practice, care sînt ducă la remedierea deficiențelor, intră în funcțiune. Bunihoară, la cooperativate agricole, a persoanelor nu pot fi puse în funcțiune pentru că în baze nu există baterii. La Dragomirești, cu toate asigurările conducerii cît utilațele de irigație sînt bune, o parte se cară încă cu butoalele pentru a se uda grădina. În incintă, țesute pentru

de ce? Pentru că, în general, nici nu s-au respectat suprafețele contractate a fi însămînțate cu legume timpurii. În toamnă sînt contractate cu unitățile agri-

— Tot în aceste zile au intrat în magazine sortimente variate de batiste asortate la culorile și moda de primăvară (produse intern și import) albe sau vopsite în fir, brodate în culori (pentru femei) la preturi ce variază între 3,5-15 lei.

PRIMĂVARA

(Urmare din pag. 1)

același: „Nu au sosit înstrucțiunile”. Un caz și mai recent, trecut ieri. Da, ieri seară, m-am dus cu odrasla în parcul Herăstrău. Ei nu, și nu, să-i plimb cu barca. Am avut buna intenție de a-i satisface dorința. Dar, iar dar; programul e numai pînă la orele 18.00. Atît a aprobat tovarășii director al I.C.A.B.-ului, Direc-

cole cultivaerea cu spanac a unei suprafețe de 84 hectare, scondindu-se pe o producție de 425 tone. Dar tot în toamnă s-au însămînțat numai 63 de hectare. Așteptam ca pînă la sfîrșitul lunii martie să se desfacă cel puțin 85 de tone, dar din întregul județ Galați nu s-a primit decît 1640 kg spanac! Populația ne cere explicații și pe bună dreptate. Așteptăm să cumpe, iar noi nu putem „cînda” argumentele consilierilor de conducere ale cooperativelor din Brantsești și Independența, de pildă, unde se zice că suprafețele însămînțate cu spanac au fost mîncate de iepuri.

Presă a semnalat de mai multe ori deficiențele organizării lucrărilor agricole în legumicultură și, implicit, aproprzării ptelelor. Surprinde însă inoperanțitatea și incoerența cu care organele agricole intervin pentru a remedia deficiențele, stilul de muncă birocratic cu care tratează sarcini cu implicații imediate asupra deservirii populației.

Studiul lucrărilor în legumicultură cere măsuri de maximă operativitate, de maximă eficiență. Sub acest deziderat trebuie să se desfășoare în prezent întreaga activitate.

Pentru conțecții de cîmăși și bluze un efect deosebit îl realizează țesăturile de tip plinplint realizate în culori pastel și închise. În țesături sînt la ută bambac, la preturi de 17, 18, 20, 22 lei metrul.

CE OFERĂ MAGAZINELE PENTRU NOUL SEZON

Odată cu paleta bogată a primăverii care acumbat culorile cerului și ale pămîntului, în natură și vitrinele magazinelor au nopoștii noi țesături de bambac care încearcă să fure din spectrul solar cîrpele de curcubeu. Astfel a luat drumul magazinelor o foarte variată gamă de țesături însumînd 280 desene noi într-un număr de peste 900 poziții.

Printre noile imprimări pe care jurnalele de modă ale primăverii le folosesc în cele mai multe din modelele expuse se alină țesăturile Mugur, Cestla, Pertina, Magdalena, Mihaela.

Într-o bogată varietate de desene și modele sînt și țesăturile modă, indicate special pentru rachi și bluze. Astfel de țesături, care intrinsec cele mai exigente pretenții sînt cele pe care creatorii lor le-au numit Calisana, Elena, Aurora, Ralona, Colons, Florentina, Zoltu, Toscana, Silvanca, Darclee, Cleopatra.

Pentru conțecții de cîmăși și bluze un efect deosebit îl realizează țesăturile de tip plinplint realizate în culori pastel și închise. În țesături sînt la ută bambac, la preturi de 17, 18, 20, 22 lei metrul.

Lupte violente în delta Mekong

Agencia FRANCE PRESSE transmite că în regiunea deltei fluviului Mekong au loc lupte deosebit de violente între forțele Frontului Național de Eliberare și unități americano-saigoneze.

Marinarii americani care asigură apărarea bazei Khe Sanh au angajat joi noi lupte cu forțele patrioților în apropierea bazei.

În același timp, aviația americană continuă să bombardeze pozițiile detașamentelor F.N.E. dispuse în jurul Khe Sanhului ca „un cîsteș”, cum afirmă agențiile occidentale.

Autoritățile sud-vietnameze cor cheta sub arma pe toți bărbuții între 18 și 40 de ani, scrie agenția Reuters, citind surse guvernamentale saigoneze. După cum s-a anunțat săptămîna trecută, „președintele” Nguyen Van Thieu a cerut sprijinul forțelor armate ale Saigonului cu 135.000 militari, măsură care va fi pusă în practică, în primul rînd, prin recrutarea tuturor tinerilor de 18 și 19 ani și rechemarea sub arme a rezerviștilor pînă la 35 de ani.

Comandamentul american de la Saigon a anunțat că, în cursul săptămînilor care s-a terminat la 23 martie, numărul morților și răniților din rîndul trupelor S.U.A. se ridică la câteva mii.

Un purtător militar de cuvînt american, citat de agenția REUTER, a declarat că patrioții sud-vietnamezi au reluat joi luptele la Trang Bang, localitate situată la circa 70 km de Saigon. Forțele patriotice au lansat un atac surpriză cu mortiere grele și asupra cartierului general al trupelor sud-vietnameze dizlocate la Long Dinh, la numai 40 km sud-est de Saigon.

Intr-un interviu acordat în exclusivitate cotidianului „El Moudjahid”, Noureddine Dellec, ministrul comerțului în guvernul algerian, s-a referit la relațiile comerciale ale țării sale cu țările socialiste.

După proclamarea independenței, a arătat el, Algeria s-a străduit să își dezvolte la maximum relațiile sale comerciale cu strătînăta. Un loc important în aceste relații, îl ocupă acordurile încheiate de Algeria cu mai multe țări socialiste printre care și Republica Socialistă România.

Guvernul algerian, a subliniat ministrul, este gata să dezvolte la maximum relații comerciale cu ansamblul tuturor acestor țări cu care realizăm cifre de afaceri apreciable. În acest domeniu există foarte mari posibilități de natură să lărgescă relațiile pe care Algeria le are cu țările socialiste.

PANAMA: Al treilea președinte?

În capitala panameză desordinea s-a generalizat. Partizanii lui Arnulfo Arias, candidatul opoziționist la alegerile prezidențiale din 12 mai (pușe deocamdată sub semnul întrebării) au început să înlățească pe străzi, să răstoarne vehicule și să arunce cu pietre în soldați. În dimineața zilei de miercuri gardiștii generalului Bobov Vallarino, au operat noi descinderi la domiciliile frunțașilor opoziționiști, arestînd încă 19 persoane, ceea ce ridică numărul total al arestaților la două sute în numai două zile. Din filiala evenimentelor se desprinde tot mai clar că sînt minime, dacă nu excluse, șansele de a-l obliga pe președintele Robles să cedeze locul succesorului proclamat de parlament, atîta vreme cît primul e sprijinit de Garda Națională. Unii observatori fac speculații în jurul ambițiilor politice ale generalului Vallarino, omul care de fapt este cel de-al treilea președinte și cel mai puternic, fiindcă dispune de dispozitivul militar al țării. În Panama militară au avut întotdeauna o forță decisivă în procesul politic și au existat numeroase cazuri cînd șeful Căzii Naționale se transforma peste noapte în președintele țării, îndiferent de pretențiile diverselor fracțiuni politice, fără a vorbi de preferințele poporului panamez care sînt sistematic ignorate. Există indicii că fenomenul ar putea să se repete și în acest caz actuala polarizare a forțelor politice va trebui să sufere modificări, iar calendarul electoral existent să ia drumul arhivei.

SOFIA 28. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Ministrul căilor ferate al Republicii Socialiste România, Florian Dănilache, a sosit la Sofia unde la inițiativa ministrului transporturilor al Republicii Populare Bulgaria ca face o vizită oficială.

El a fost primit joi de Penko Kubandinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria. Au participat Marin Vackov, ministrul transporturilor al R.P. Bulgaria și C. Ionescu-Tira, însărcinat cu afaceri ad-interim al ambasadei Republicii Socialiste România.

Cu acest prilej a avut loc, într-o atmosferă prietenească, cordială, o convorbire privind unele probleme de interes comun.

Primul cosmonaut din lume, Iuri Gagarin, a încetat din viață

Ca urmare a unui tragic accident de avion

MOSCOVA 28 (Agerpres). — Iuri Gagarin a încetat din viață în urma unui tragic accident de avion în timpul unui zbor de antrenament. În comunicatul dat publicității, C.C. al P.C.U.S., Președintele Sovietului Suprem și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au anunțat că adîncă durere moartea primului cosmonaut din lume.

Pentru organizarea funeraliilor a fost constituită o comisie guvernamentală.

Iuri Gagarin va fi înmormîntat lângă zidul Kremlinului din Moscova.

Le cosmice. „Zborurile în Cosmos sînt munca mea. Ele mi-au captivat sufletul și gîndurile și atît timp cît voi fi sănătos, și voi fi în plînată de experiențe mele, voi năzu spre Cosmos”.

Agencia TASS anunță că în accidentul de avion, produs la 27 martie 1968, în care și-a pierdut viața Iuri Gagarin, a pierit și colonel-inginer Vladimir Sierioghin, comandantul unității de aciație respective.

La Moscova au fost date publicității necrologul primului cosmonaut din lume Iuri Gagarin și necrologul colonelului inginer Vladimir Sierioghin, semnat de Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și de alți conducători ai P.C.U.S. și guvernului sovietic, de conducători militari și cosmonauți.

Agencia TASS transmite că Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au constituit o comisie guvernamentală pentru elucidarea circumstanțelor morții pilotului cosmonaut colonel Iuri Gagarin și a colonelului inginer Vladimir Sierioghin.

Catastrofa acionului în care au plecat cosmonautul Iuri Gagarin și inginerul colonel Vladimir Sierioghin, a avut loc în apropierea satului Nocoselkovo, raionul Kiriacisk, regiunea Vladimir, a anunțat Comisia guvernamentală pentru elucidarea circumstanțelor morții lui Gagarin și Sierioghin.

La 27 martie Gagarin a pornit într-un zbor obișnuit de pe aeroportul de lângă Moscova împreună cu instructorul Sierioghin, la bordul unui avion de antrenament cu reacție avînd două locuri. Catastrofa s-a produs în timp ce avionul se înalța la aeroport, după ce mistuna de antrenament în zona de zbor fusese îndeplinită.

Cauzele catastrofei sînt studiate la fața locului de către Comisie, cu participarea unor cunoscuți specialiști în probleme de aciație.

„Nu pot accepta să se creeze impresia că eforturile mele nu sînt independente” — a afirmat McCarthy. În prezent, așa cum reiese din speculațiile observatorilor politici americani, Kennedy nu înfrunghie majoritatea necesară. Un sondaj efectuat de ziarul CHRISTIAN SCIENCE MONITOR arată că în cazul în care în zecile stăte Kennedy ar câștiga, ar primi voturile a 508 delegați în timp ce pentru a fi numit de Convenția partidului său, din august, de la Chicago, sînt necesare 1.312 voturi. Dar este posibil, apreciază ziarul, ca senatorul Kennedy să beneficieze și de voturile lui McCarthy, cu condiția ca acesta să abandoneze cursa pentru postul de președinte. Un alt sondaj interesant pentru orientarea alegătorilor americani a fost cel întreprins de Institutul Gallup. A fost pusă întrebarea: „În ipoteza că la Convenția partidului democrat va fi o diferență mică între președintele Johnson și Robert Kennedy, pentru cine ați opta?”. 41 la sută din cei intervievați l-au ales pe Johnson și alți 41 la sută pe Kennedy, rezultat semnificativ pentru creșterea popularității senatorului Kennedy, întrucît la un sondaj asemănător în ianuarie el obținuse numai 40 la sută iar președintele Johnson 52 la sută.

După alegerile preliminare din statul New Hampshire care va demonstra convînzător eoul puternic pe care l-a avut în rîndul americanilor platforma de pace a senatorului McCarthy, republicanul își vîd pînă la urmă speranțele de a învinge cu vechiul lor program.

Alegătorul de rînd dorește încetarea războiului nepopular din Vietnam și, probabil, el își va da votul candidatului care va veni sincer în împlinirea dorințelor lui. Acest fapt nu poate fi omis în orice calcul electoral.

DOINA TOPOR

pe scurt

● ÎN CADRUL UNEI EMISIUNI consacrate Festivalului Teatrului Național, ce va avea loc la Paris între 17 aprilie și 15 iunie, televiziunea franceză a transmis secvențe din mai multe piese ce vor fi prezentate, printre care și „D-ale carnavalului”, de I. L. Caragiale. Piesa va fi interpretată la festival de colectivul Teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra”. Autorul comentariului emisiunii, Jean Louis Barrault, directorul Teatrului Național, a arătat că în repertoriul Festivalului vor figura piesele reprezentative ale celor mai mari dramaturgi ai lumii, evocînd cu acest prilej personalitatea lui I. L. Caragiale.

Împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Maxim Gorki. În sală erau prezenți L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., și alți conducători de partid și de stat sovietici, reprezentanți de seamă ai vieții culturale și artistice din Uniunea Sovietică. Au participat, de asemenea, scriitorii, filozofii și istoricii din numeroase țări, printre care și din Republica Socialistă România.

Scriitorul L. M. Leonov a vorbit despre creația clasicului literaturii sovietice, despre contribuția sa la înflorirea artei și culturii din U.R.S.S., la teaurul culturii universale.

Populare Ungare. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează probleme curente și interpelări.

● DUPĂ 48 DE ORE DE EZITĂRI, Paul Lücke, ministrul de interne al R.F.G., a hotărît definitiv să părăsească guvernul. Cancellarul Kiesinger a acceptat să transmită demisia președintelui republicii. Lücke își prezentase inițial demisia marți la prînz, pentru a și-o retrage în seara aceluiași zile. Miercuri, un purtător de cuvînt al ministerului de interne preciza că titularul portofoliului își menține demisia. În fine, joi, demisia a devenit oficială și acceptată de cancelar.

Ministrul vest-german al transporturilor despre dezvoltarea relațiilor cu Europa răsăriteană

Intr-un interviu acordat ziarului vest-german „GENERAL ANZEIGER”, Georg Leber, ministrul transporturilor și-a exprimat speranța într-o dezvoltare a relațiilor Germaniei occidentale cu țările din Europa răsăriteană, în domeniul transporturilor. El a arătat că, în acest scop, în țara sa, în Germania, se luase în discuție o serie de probleme tehnice și comerciale ale unei colaborări între compania de transporturi aeriene sovietice „AEROFLOT” și „LUFTHANSA” și că a rămas doar să se cadă de acord asupra traseului unei linii aeriene regulate între cele două țări. Georg Leber a declarat, de asemenea, că între Germania occidentală și Cehoslovacia urmează să aibă loc tratative la nivel guvernamental cu privire la construcția unei șosele de ambele părți ale frontierei dintre cele două țări.

Într-un interviu acordat ziarului vest-german „GENERAL ANZEIGER”, Georg Leber, ministrul transporturilor și-a exprimat speranța într-o dezvoltare a relațiilor Germaniei occidentale cu țările din Europa răsăriteană, în domeniul transporturilor. El a arătat că, în acest scop, în țara sa, în Germania, se luase în discuție o serie de probleme tehnice și comerciale ale unei colaborări între compania de transporturi aeriene sovietice „AEROFLOT” și „LUFTHANSA” și că a rămas doar să se cadă de acord asupra traseului unei linii aeriene regulate între cele două țări. Georg Leber a declarat, de asemenea, că între Germania occidentală și Cehoslovacia urmează să aibă loc tratative la nivel guvernamental cu privire la construcția unei șosele de ambele părți ale frontierei dintre cele două țări.

Lupfele din Nigeria

● TRUPELE GUVERNULUI FEDERAL al Nigeriei continuă să avanseze spre orașul-port Opo, situat pe litoralul mării la 65 kilometri de Port Harcourt, important centru industrial și strategic deținut de autoritățile bisefre. În regiunea Insulei Bonny, situată la sud de Port Harcourt, au loc concentrări ale trupelor federale. Potrivit unui comunicat al autorităților bisefre, în timpul luptelor angajate în regiunea Onitsha, unitățile Biafrel au scos din luptă aproape în întregime efectivele celei de-a doua divizii a armatei federale. Comunicatul recunoaște că 2.000 de soldați ai diviziei respective au reușit să pătrundă în orașul Onitsha.

● JOI SEARA a avut loc la palatul Congreselor din Kremlin ședința festivă consacrată

PLENARA C.C. AL P.C. DIN Cehoslovacia

Praga. Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

La lucrările Plenei participă, de asemenea, membri ai Comisiei centrale de control și revizie, membri ai Prezidiului C.C. al P.C. din Slovacia și primii-secrețari ai comitetelor regionale ale P.C. din Cehoslovacia. Iau parte, ca invitați, membri ai guvernului și alți reprezentanți ai vieții publice, economice și culturale.

Lucrările au fost deschise de J. Lenart, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Za primul punct pe ordinea de zi s-a aflat examinarea propunerii privind candidatura la postul de președinte al republicii. În numele Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, A. Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia a recomandat pentru postul de președinte al republicii pe generalul de armată Ludvik Svoboda „ca persoana cea mai potrivită, care în perioada actuală poate contribui la cauza unității popoarelor noastre și a diferitelor pășuri și grupuri sociale, pentru consolidarea situației politice interne”.

Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia a adoptat propunerea Prezidiului C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia de a desemna drept candidat pentru funcția de președinte al republicii pe generalul de armată Ludvik Svoboda. Comitetul Central și-a exprimat acordul ca desemnarea candidatului lui L. Svoboda să fie discutată împreună cu reprezentanții celorlalte partide politice și organizații ale Frontului Național.

Comitetul Central a acceptat în unanimitate demisia lui Antonin Novotny din funcția de membru al Prezidiului și al Secretariatului C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia și-a întrerupt lucrările pînă luni, cînd urmează să fie discutat Programul de acțiune al P.C. din Cehoslovacia și unele probleme ale situației politice actuale.

Aspect de la o demonstrație desfășurată la Okinawa împotriva prezenței bazelor militare americane pe teritoriul japonez

Agencia C.T.K. transmite că la Praga au luat sfîșit lucrările Plenei Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac. A fost adoptată hotărîrea de a se convoca un Congres extraordinar al uniunii, în cadrul căruia să fie discutată situația actuală a organizației.

Plenara a considerat, de asemenea, ca fiind utilă unirea diferitelor organizații de tineret într-o uniune reprezentativă de acțiune, care să nu îngreunească drepturile lor, dar care să le sprijine activitatea.

Bătălia electorală din S.U.A. s-a schimbat mult de la publicarea rezultatelor „preliminarelor” din statul New Hampshire: hotărîrea senatorului Robert Kennedy de a participa la lupta pentru obținerea candidaturii democratice a complicat situația din partidul democrat; pe de altă parte Richard Nixon, care după hotărîrea guvernatorului Nelson Rockefeller de a nu participa la alegeri (întrucît ar avea să evoleze diviziunea partidului său din 1964) rămîne singurul republican aflat în cursă, nu are nici un fel de probleme în privința desemnării sale drept candidat la Convenția partidului republican, din Iulie de la Miami.

Campația electorală pentru alegerile preliminare din statul Wisconsin se intensifică. Din partea partidului democrat se înfruntă acum Eugene McCarthy, Robert Kennedy și președintele Johnson. Ca și la alegerile preliminare din New Hampshire tema principală o reprezintă războiul din Vietnam. Senatorul McCarthy desfășoară o campanie energetică subliniînd dezacordul său cu politica Administrației în Vietnam. Luînd cuvîntul în mai multe orașe din statul Wisconsin el a arătat necesitatea încetării bombardamentelor asupra R. D. Vietnam și a dezescaladării acțiunilor militare americane. Robert Kennedy are o poziție asemănătoare supunînd unul atac constant Administrației Johnson. Aceste lucrări de poziție se bucură de simpatia multor studenți dintr-o parte a țării (conform unor statistici) numai 70 la sută își vor termina studiile, ceilalți fiind încorporați și trimiși pe fronturile din Vietnam. Astfel, cei 30.000 de studenți de la universitatea din Wisconsin au salutat platformele oarecum asemănătoare ale lui McCarthy și Kennedy. La o întrunire studențească Kennedy a declarat: „Țara noastră este în primejdie, nefiînd amenințată de nici o țară inamică el normal de politica noastră greșită” (CORIERE DELLA SERA). Rechi-

Problema nr. 1

a președintelui Johnson pentru alegerile preliminare din statul Wisconsin, dar el a fost împiedicat să vorbească o demonstrație a 800 de studenți care l-au împinșinat cu lozinci antirăzboinice.

Candidatura lui Kennedy are anumite șanse și susținerii președintelui Johnson par a se teme serios de posibilitatea ca opoziția din sinul partidului lor, divizată acum să se unească devenind și mai periculoasă. După unii, McCarthy lasă să se înțeleagă că ar putea ceda în favoarea lui Kennedy dacă după primul tur de scrutin al Convenției democratice, nu va câștiga, voturile sale adăugîndu-se celor obișnuite de Kennedy. Deocamdată, însă, el nu cedează.

Implicațiile Dresdei

Ziarul „Mlada Fronta” al tineretului din Cehoslovacia publică, sub titlul de mai sus, un articol semnat de publicistul Vladav Kotyk, în care se arată:

Luni a fost publicat în presa noastră comunicat informativ cu privire la înfîșurarea conducătorilor unor țări socialiste de la Dresda. Este vorba desigur de un eveniment care merită câteva însemnări, și aceasta cu atît mai mult cu cît evoluția din țara noastră a constituit obiectul discuției la această întrînire.

Este constată că schimbările la care s-a ajuns și se ajunge în evoluția internă a Cehoslovaciei nu pot să nu se reflecte în politica sa externă și în poziția sa internațională. În poziția Cehoslovaciei în cadrul sistemului țărilor socialiste se manifestă în legătură cu

Din presa de tineret

aceasta unele aspecte complementare. Dacă analizăm totodată poziția P. C. din Cehoslovacia față de problemele de concepție care se referă la problematica colaborării țărilor socialiste și a unității lor în evoluția de pînă acum a sistemului socialist, ajungem la concluzia că P. C. din Cehoslovacia a fost în această etapă trecută mai mult un critic al proiectelor și ideilor progresiste care s-au manifestat în lumea socialistă și în general în mișcarea comunistă. Desori noi ne-am situat chiar în fruntea criticilor acestor forme. Se poate aminti critica opiniilor lui Togliatti, critica „rețiozismului ingulos”, poziția față de discutarea problemelor „partidului conducător” și „țării conducătoare”, și altele.

Punctul de vedere exprimat desori în cuvîntările lui Koucky nu corespunde condițiilor și necesităților dezvoltării relațiilor țărilor socialiste, necesităților a dincirii unității lor.

Prin aceasta nu vrem să subapreciem cu totul aportul Cehoslovaciei, în special în dezvoltarea economică a țărilor socialiste, în domeniul politicii lor externe. Mă gîndesc însă la problemele de caracter de concepție în care noi am adoptat în trecut un punct de vedere în majoritate conservator. Astăzi însă situația s-a schimbat calitativ. Dacă în trecut noi făceam parte dintre criticii acelor care căutau — desori, desigur, cu greșeli — noi căi de evoluție a socialismului, în prezent sintem noi însine obiectul acestei critici.

Cel puțin trebuie să avem în vedere o anumită neînțelegere a evoluției din țara noastră, o apreciere imprecisă a acestei evoluții și nu trebuie, desigur, să excludem nici tendințele de influență evoluția noastră internă prin puncte de vedere pe care astăzi le depășim în mod atît de radical. De aceea trebuie subliniat că problemele evoluției interne a țării noastre sînt chestiuni interne ale noastre și că este o treabă exclusivă a partidului și societății noastre felul în care aceste probleme vor fi rezolvate. De altfel, acesta este principial care în prezent a fost general recunoscut ca unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor și unității statelor socialiste, care este permanent proclamat în declarații corespun-

zătoare ale diferitelor partide și în tineretului cu privire la convorbirile lor colective și care desigur este nevoie să fie pe deplin afirmat în domeniul politicii practice. Orientarea dezvoltării socialismului în Cehoslovacia potrivit condițiilor și necesităților ei este pe deplin conformă cu aceste relații principale și cu colaborarea țărilor socialiste și, mai mult, este în deplină concordanță cu tendințele obiective de evoluție din interiorul lumii socialiste, unde în politica diferitelor țări și partide se manifestă tot mai pregnant condițiile și necesitățile specifice. Se înțelege, desigur, că procesele care se desfășoară în interiorul țării noastre și care schimbă atît de substanțial înfîșurarea ei internă, au, în mod obiectiv, tîntă și în politica internațională și desigur și influență asupra evoluției socialismului ca atare. Însă o anumită neînțelegere a